

En bygherre indgik aftale med en entreprenør om opførelse af et byggeri.

Der var tale om en totalentreprise og ABT 93 var gældende for entreprisen.

Men ikke længe efter kontrakten var indgået, annullerede bygherren kontrakten.

Entreprenøren krævede nu erstatning for mistet fortjeneste. Dette blev afvist af bygherren.

I efteråret 2007 indgik en bygherre en aftale med en entreprenør om opførelsen af et byggeri – det skulle udføres i totalentreprise og ABT 93 var aftalt som gældende, for arbejdets udførelse.

Der var tale om et projekt til 21 millioner kr. men i juni 2008 – før byggeprojektet var så langt fremme, at man stod foran det egentlige byggearbejde - annullerede bygherren entrepriseaftalen.

Dette skyldtes, at firmaet (bygherren) var blevet meldt til politiet for fejlagtig ompakning af frugt og grønt. Dette medførte at firmaets store kunder ophørte med at købe frugt og grønt. Og derfor var der pludselig intet kundegrundlag.

Og som følge af politianmeldelsen, trak firmaets bank tilsagnet om byggelån tilbage.

I kontakten var der en bestemmelse om muligheden for at kunne annullere kontrakten. Og denne bestemmelsen mente bygherren skulle anvendes. Men Voldgiftsretten havde en anden mening!

Annuleringen af kontrakten skyldtes nemlig andre forhold end de der stod i kontrakten, og derfor skulle entreprenøren stilles økonomisk som om kontrakten var opfyldt.

Så bygherren måtte betale entreprenøren den fortjeneste han mistede ved at det pågældende byggeri ikke blev udført.

Det man juridisk også kalder positiv opfyldelsesinteresse.

Yderligere oplysninger hos Lars Tolstrup, lt@kooperationen.dk